

ตัวบ่งชี้ความพร้อมในการจัดการ การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถ พิเศษของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด

The Readiness Indicators for Special Ability Child Educational Management of The Kindergarten Provincial School

¹ศักดิ์สิทธิ์ แร่ทอง และ ²ประเสริฐ อินทรักษ์

¹Saksit Raethong and ²Prasert Intarak

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

Faculty of Education, Silpakorn University, Thailand

E-mail: ¹raethong_s@su.ac.th, ²pintarak@su.ac.th

Received February 25, 2022; Revised April 18, 2022; Accepted July 15, 2022

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบ 1) ตัวบ่งชี้ความพร้อมในการจัดการ การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด และ 2) ผลการยืนยันตัวบ่งชี้ความพร้อมในการจัดการ การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา กลุ่มตัวอย่างคือโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัดจำนวน 70 โรงเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์ปัจจัยเชิงยืนยัน และตรวจสอบยืนยันตัวบ่งชี้ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย ความถี่ ร้อยละ มัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า 1. ตัวบ่งชี้ความพร้อมในการจัดการ การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด ประกอบด้วย 8 ด้าน 56 ตัวบ่งชี้ คือ 1) ด้านความร่วมมือระหว่างโรงเรียน ผู้ปกครอง และภาคส่วนที่เกี่ยวข้องประกอบด้วย 7 ตัวบ่งชี้ 2) ด้านบุคลากรเฉพาะทางประกอบด้วย 6 ตัวบ่งชี้ 3) ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วย 8 ตัวบ่งชี้ 4) ด้านการจัดทำแผนพัฒนาเด็กเฉพาะทางประกอบด้วย 9 ตัวบ่งชี้ 5) ด้านการจัดระบบข้อมูลสารสนเทศประกอบด้วย 7 ตัวบ่งชี้ 6) ด้านความพร้อมของสื่อและเทคโนโลยีประกอบด้วย 7 ตัวบ่งชี้ 7) ด้านความพร้อมของอาคารสถานที่และงบประมาณประกอบด้วย 5 ตัวบ่งชี้ และ 8) ด้านระบบการประเมินเพื่อพัฒนาและตรวจสอบประกอบด้วย 7 ตัวบ่งชี้ และ 2. ผลการยืนยันองค์ประกอบ และตัวบ่งชี้ความพร้อมในการจัดการ การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด

ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ เห็นสอดคล้องกันว่าองค์ประกอบตัวบ่งชี้ทั้ง 8 ด้าน 56 ตัวบ่งชี้ มีความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และมีความเป็นประโยชน์สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง

คำสำคัญ: ตัวบ่งชี้ความพร้อม; เด็กที่มีความสามารถพิเศษ; การจัดการการศึกษา

Abstract

This article aimed to study 1) the readiness indicators for special ability child educational management at the kindergarten provincial school; and 2) the confirmation of the readiness indicators for special ability child educational management at the kindergarten provincial school is descriptive research. The sample group consisted of 70 provincial kindergartens. The data were analyzed using corroborative factor analysis and the statistical indicators used in the data analysis consisted of frequency, percentage, mean, arithmetic mean, standard deviation, corroborative component analysis, and content analysis

The findings of this study revealed that: 1. The readiness indicators for special ability child educational management in the kindergarten provincial school composed of 8 dimensions and 56 indicators: 1) the dimension of cooperative among school, parents and related sections, composed of 7 indicators, 2) the dimension of specialize person, composed of 6 indicators, 3) the dimension of curriculum and instruction, composed of 8 indicators, 4) the dimension of planning for children with special ability, composed of 9 indicators, 5) the dimension of systemic of data and information, composed of 7 indicators, 6) the dimension of media and technology readiness, composed of 7 indicators, 7) the dimension of school plant and budgeting composed of 5 indicators, and 8) the dimension of evaluation for development and auditing, composed of 7 indicators, and 2. The confirmation of components and readiness indicators for special ability child educational management the kindergarten provincial school found out that all experts consensus that 8 dimensions, 56 indicators were accuracy, appropriately, possibility, and utility.

Keywords: The Readiness Indicators; Special Ability Child; Educational Management

บทนำ

การส่งเสริมการศึกษาเพื่อการเรียนรู้เป็นสิทธิมนุษยชน และการศึกษาเปลี่ยนชีวิตซึ่งมีความสำคัญส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ทุกด้านการศึกษา การจัดการศึกษาที่ดีมีคุณภาพ ช่วยในการขับเคลื่อนการพัฒนาที่ยั่งยืน (UNESCO, 2020) รวมถึงการส่งเสริมสนับสนุนเด็กที่มีความสามารถพิเศษหรือเด็กที่มีพรสวรรค์ควรมีการผลักดันพัฒนาเพื่อนำพรสวรรค์ของเด็กเหล่านั้นออกมาอย่างเต็มความสามารถจะช่วยให้เด็กเก่งที่ไม่อยู่ในกรอบหรือเด็กที่ทำข้อสอบไม่เก่งได้รับการพัฒนาตรงตามศักยภาพของตนเอง ส่งเสริมทักษะพื้นฐานสร้างการพัฒนาการศึกษาให้ครอบคลุมทั่วประเทศ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2563ก) การศึกษาสำหรับผู้ที่มีความสามารถพิเศษ ทั้งที่เป็นปัจเจกภายนอกและปัจเจกภายใน พบว่าประเทศไทยมีพัฒนาการที่ล่าช้าในเรื่องนี้ เนื่องจากมีปัญหาและอุปสรรคที่ต้องการการแก้ไขหลายประการ ทั้งในด้านโครงสร้างระบบการจัดการ และองค์ความรู้ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2559)

โรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด เป็นต้นแบบในการศึกษาวิจัยองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนานักเรียนในระดับปฐมวัยและการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้แข็งแรงมั่นคงทั้งร่างกายและจิตใจ ความพร้อมทางสมองของเด็กไทยที่มีความสามารถพิเศษอย่างหลากหลาย ให้สามารถก้าวไปสู่ยุคสังคมแห่งการเรียนรู้ เพื่อรองรับต่อการเปลี่ยนแปลงสังคมแห่งการเรียนรู้ พร้อมทั้งพัฒนาครูให้เหมาะสมกับระดับการศึกษา สามารถขับเคลื่อนปฏิรูปการศึกษาให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2563ข) สามารถพัฒนาผู้ที่มีพรสวรรค์กับความฉลาดทางอารมณ์สามารถตรวจสอบโดยการสร้างโปรแกรมในการตรวจสอบ การจัดอบรมณัฏยกรรมสร้างความสัมพันธ์รวมทั้งพื้นฐานครอบครัว สังคมเพื่อน ทั้งหมดนี้มีความสำคัญต่อผู้ที่มีพรสวรรค์ (Zeidner, 2018)

บทความนี้นำเสนอตัวบ่งชี้ความพร้อมในการจัดการ การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด เพื่อเป็นตัวบ่งชี้หรือวัดผลในการคัดกรองความสามารถของเด็กที่มีความสามารถพิเศษเฉพาะด้าน และจะเป็นประโยชน์แก่สถานศึกษาในการส่งเสริมแนะแนวทางให้แก่เด็กที่มีความสามารถพิเศษได้เรียนรู้ในสิ่งที่ตนมีความสามารถไปสู่เป้าหมาย

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อทราบตัวบ่งชี้ความพร้อมในการจัดการการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด
2. เพื่อทราบผลการยืนยันตัวบ่งชี้ความพร้อมในการจัดการการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด

การทบทวนวรรณกรรม

การจัดการการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษ

การพัฒนาการศึกษาโดยยึดหลักมีเอกภาพ ดำเนินนโยบาย และมีความหลากหลายในการปฏิบัติ เพื่อให้ระบบการศึกษาเป็นกลไกหลักของการขับเคลื่อนประเทศ ภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับใหม่ กรอบยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579) และกรอบทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564) มีเป้าหมายในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มั่งคั่งความรู้ การเตรียมคนในศตวรรษที่ 21 ให้มีความสำคัญกับการบริหาร การศึกษา ประเด็นคุณภาพ และประสิทธิภาพในทุกมิติทั้งผู้เรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษา ให้มีการบูรณาการ การทำงานร่วมกันกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อปฏิรูปการศึกษาตามนโยบายระดับอนุบาลเน้นสร้างความร่วมมือกับพ่อแม่ ผู้ปกครอง และชุมชนเพื่อออกแบบกิจกรรมการพัฒนาทักษะที่สำคัญ ทักษะทางสมอง ทักษะความคิดความจำ ทักษะการควบคุมอารมณ์ ทักษะการรู้จักและประเมินตนเอง สำหรับบุคคลที่มีความสามารถพิเศษในทุกช่วงวัยนั้น รวมทั้งเด็กและเยาวชนที่มีความสามารถพิเศษ โดยไม่จำกัดอยู่แต่ภาพของผู้เรียนเก่งหรือระดับสติปัญญาสูง แต่ยังหมายถึงความสามารถด้านอื่น ๆ ที่หลากหลาย เช่น ด้านศิลปะ ดนตรี กีฬา และการเคลื่อนไหว (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2563) เด็กที่มีความสามารถพิเศษหรือพรสวรรค์ เป็นบุคคลที่มีศักยภาพสูง มีคุณสมบัติเทียบเท่าและมาตรฐานสากลและมีศักยภาพสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของหลักสูตรแกนกลางของ การศึกษาขั้นพื้นฐาน (Phumphongkhochasorn et al., 2021) สังคมควรส่งเสริมพัฒนาโดยการจัดการ การศึกษาควรมีงบประมาณสถานที่ในการส่งเสริมกิจกรรมรอบด้านตามความสนใจของเด็กที่มีความสามารถพิเศษ จัดทำหลักสูตรที่เหมาะสมสื่อการเรียนการสอนกับเด็กที่มีความสามารถพิเศษ ด้านบุคลากรต้องมีคุณภาพ มีความรู้ มีความสามารถ จัดอบรมครูและบุคลากรเพื่อแลกเปลี่ยนองค์ความรู้และประสบการณ์ (WCTGC, 2020) สนับสนุนส่งเสริมครอบครัวให้มีความรู้ความเข้าใจเพื่อช่วยกันส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของเด็กที่มีความสามารถพิเศษ เสริมสร้างเยาวชนที่ดีมีคุณภาพเพื่อเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศต่อไป (Damnoen et al., 2022)

สถานศึกษาสำหรับผู้ที่มีพรสวรรค์ควรมีการออกแบบแนวทางวิธีการที่ชัดเจน มีความร่วมมือประสานงานส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนาโรงเรียนเป็นแห่งเรียนรู้ พัฒนาหลักสูตร การพัฒนาวิชาชีพครู ให้มั่งคั่งความรู้ มีการส่งเสริมผู้ปกครองร่วมกันพัฒนา ระบบการเงิน และการประเมินรอบด้าน (Cheung et al., 2020) การเพิ่มคุณค่าสำหรับผู้มีพรสวรรค์ และความสามารถพิเศษ ทุกคนมีพรสวรรค์ที่เป็นอัตลักษณ์เฉพาะตัว ควรมีหลักสูตรที่ได้รับการออกแบบเป็นพิเศษ ผู้สอนที่มีความรู้ความสามารถที่ดี และส่งเสริมกิจกรรมการเสริมสมรรถนะสำหรับเด็กปัญญาเลิศ (Wu, 2013)

แนวทางการขับเคลื่อนการจัดการการศึกษาผู้ที่มีความสามารถพิเศษในประเทศไทย

การพัฒนาอย่างครบวงจร ซึ่งต้องอาศัยความร่วมมือกันอย่างต่อเนื่องของทุกภาคส่วน โดยตระหนักถึงเป้าหมายการพัฒนาประเทศร่วมกันจากการสังเคราะห์ โดยมีการกำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดในการพัฒนา เพื่อประเมินผลการพัฒนานำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของสถานศึกษา (วิรัชพัชร นันทินบัณฑิต และ มัทนา วังธนอมศักดิ์, 2564) แนวทางการขับเคลื่อนการจัดการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษ ประกอบด้วย 1) ด้านกลไกการบริหารจัดการ มีการวางนโยบาย ระบบกลไกแนวปฏิบัติต่าง ๆ มีองค์กรกลางระดับประเทศจัดทำแผนพัฒนาผู้มีความสามารถพิเศษต่อเนื่องไปจนถึงการวางแผนเส้นทางอาชีพ (Career Path) จัดสรรงบประมาณ ทรัพยากร การศึกษาให้ครอบคลุมทุกด้าน สร้างงานวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้เกี่ยวกับผู้มีความสามารถพิเศษ 2) ด้านการเสาะหาคัดกรอง สร้างกระบวนการเสาะหา คัดกรองผู้มีความสามารถพิเศษ ตั้งแต่ระดับปฐมวัย โดยความร่วมมือระหว่างพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครอบครัว โรงเรียน ใช้เครื่องมือที่มีความหลากหลายและมีมาตรฐาน สร้างนักจิตวิทยาในโรงเรียน เพื่อกระบวนการเสาะหาคัดเลือกที่หลากหลาย ครอบคลุมทุกด้านโดยตระหนักถึงพหุปัญญา 3) ด้านการจัดการเรียนการสอน พัฒนาหลักสูตรเฉพาะสำหรับผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ โดยตระหนักถึงพหุปัญญาของเด็กเป็นรายบุคคล ปรับหน่วยเวลาเรียน และโครงสร้างเวลาเรียน มีการวัดและประเมินผลด้วย เครื่องมือที่หลากหลาย และเที่ยงตรง 4) ด้านการผลิตและพัฒนาบุคลากร สนับสนุนการพัฒนาอบรมครู คณาจารย์ ผู้บริหารสถานศึกษา บุคลากรที่เกี่ยวข้องเพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจ ในเรื่องการจัดการการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษส่งเสริมมหาวิทยาลัย/สถาบันอุดมศึกษาที่เปิด สอนคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ โดยกำหนดเป็นวิชาบังคับที่นักศึกษาทุกคนต้องศึกษาเกี่ยวกับผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ 5) ด้านการวิจัยและพัฒนา สร้างกลไกการทำงานในลักษณะการรวมตัวของผู้เชี่ยวชาญใน หลายสาขาวิชา ส่งเสริมระบบการเรียนรู้ของผู้มีความสามารถพิเศษโดยใช้สื่อเทคโนโลยีสมัยใหม่ เทคโนโลยีดิจิทัล 6) ด้านการสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน สร้างความรู้เข้าใจเกี่ยวกับผู้มีความสามารถ พิเศษให้กับบุคคลที่เกี่ยวข้องสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคม ผ่านครอบครัว ระบบสถานศึกษา สภาพแวดล้อม รวมทั้งสื่อโดยให้สื่อมวลชนเป็นพลังสำคัญ

ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการจัดการสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ซึ่งมีรายชื่อโรงเรียนอนุบาลประจำเขตพื้นที่การศึกษา จำนวน 183 โรงเรียน และรายชื่อโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด จำนวน 82 โรงเรียน ตามหนังสือ สพฐ. ที่ ศธ 04010/ว2263 เรื่องประกาศรายชื่อโรงเรียนอนุบาลประจำเขตพื้นที่การศึกษา และรายชื่อโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด การบริหารจัดการทางคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (กพฐ.) มีการวางนโยบายและร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็น แนวคิดการเน้นโรงเรียนที่มีคุณภาพสูง การจัดตั้งโรงเรียนดังกล่าว คือ การเน้นให้เป็นโรงเรียนที่มีศักยภาพสูง ได้สร้างเด็กเก่ง ส่งเสริมเด็กที่มี

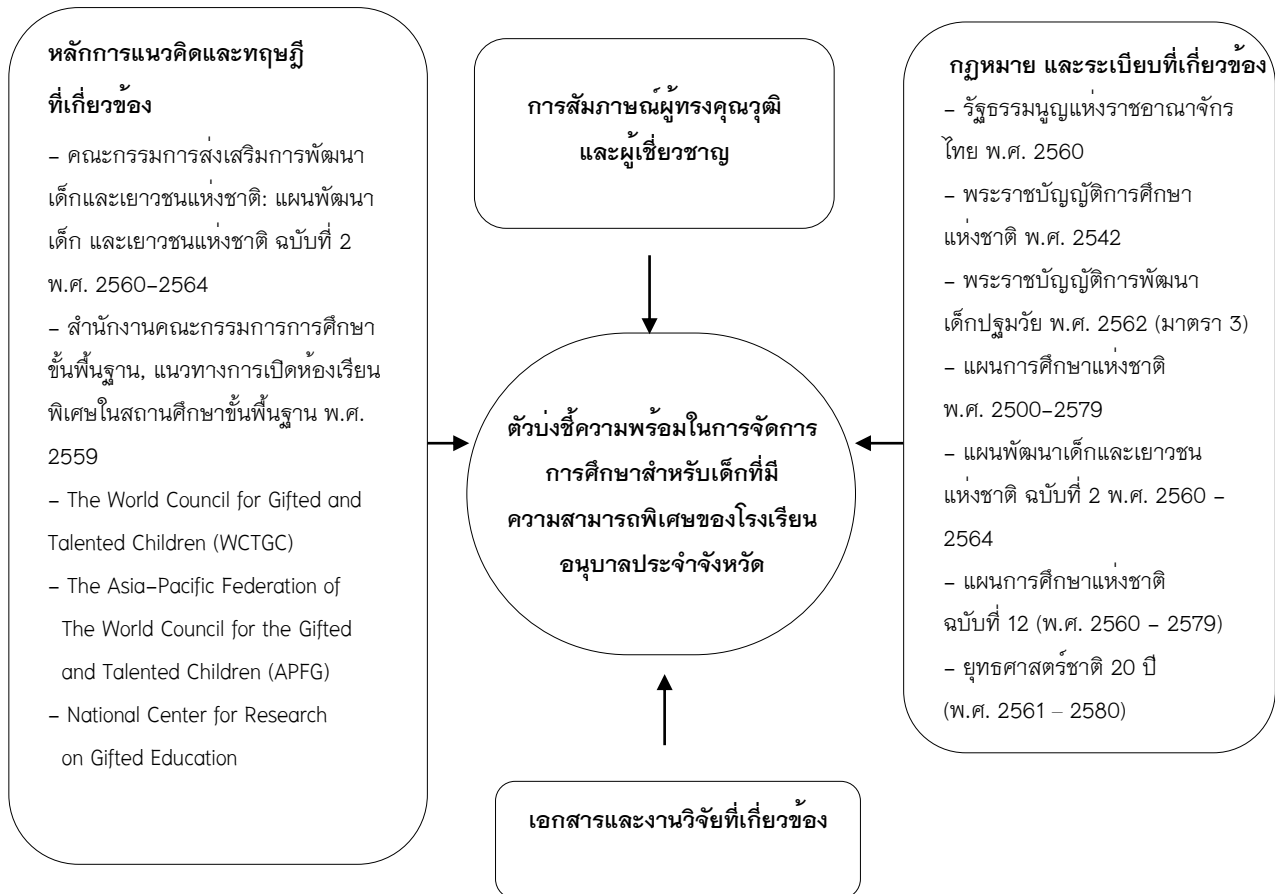
ความสามารถพิเศษเพื่อเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนากำลังคนของประเทศ การบริหารจัดการโรงเรียนที่มีคุณภาพสูง (High Quality School) เพื่อสร้างเด็กเก่ง เด็กที่มีความสามารถพิเศษให้เป็นอนาคตของประเทศ ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญปลูกฝังให้นักเรียนรู้จักแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง รู้จักคิด วิเคราะห์ แก้ปัญหา ก่อให้เกิดทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต ทักษะวิชาการ ด้านทักษะอาชีพและทักษะชีวิตสอดคล้องกับการพัฒนาพหุปัญญาของนักเรียน (ทวีศักดิ์ สิริรัตน์เรขา, 2564)

สรุปได้ว่า การจัดการการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษ แนวทางการขับเคลื่อนการจัดการการศึกษาผู้ที่มีความสามารถพิเศษในประเทศไทย เป็นส่วนสำคัญที่จะพัฒนาสำหรับบุคคลที่มีความสามารถพิเศษในทุกช่วงวัยนั้น รวมทั้งเด็กและเยาวชนที่มีความสามารถพิเศษ โดยไม่จำกัดอยู่แต่ภาพของผู้เรียนเก่งหรือระดับสติปัญญาสูง แต่ยังหมายถึงความสามารถด้านอื่น ๆ ที่หลากหลาย เช่น ด้านศิลปะ ดนตรี กีฬา และการเคลื่อนไหว เพื่อพัฒนาเด็กที่มีความสามารถพิเศษหรือพรสวรรค์ เป็นบุคคลที่มีศักยภาพสูง มีคุณสมบัติเทียบเท่าและมาตรฐานสากล

กรอบแนวคิดการวิจัย

ตัวบ่งชี้ความพร้อมในการจัดการการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัดโดยมีหลักการจัดการการศึกษาศถานศึกษามีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาทักษะและคุณภาพการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนโดยตรง ข้อมูลทางด้านเด็กที่มีความสามารถพิเศษ (Gifted and Talented Children) The World Council for Gifted and Talented Children (WCTGC) รวมทั้งมีแผนนโยบาย และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง การจัดการศึกษาสำหรับผู้ที่มีความสามารถพิเศษ นโยบายการจัดการการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษ แผนพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ฉบับที่ 2 พ.ศ.2560-2564 แผนการจัดหลักสูตรการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษ แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2579) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 หมวด 2 สิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 พระราชบัญญัติการพัฒนาเด็กปฐมวัย พ.ศ. 2562 (มาตรา 3) ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 – 2580) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ: แผนพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2560-2564 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน : หลักการและแผนการโดยให้กำหนดรูปแบบในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กและเยาวชนที่มีความสามารถพิเศษ รูปแบบในการจัดการศึกษา และการจัดการการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษ ความสำคัญการจัดการการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษ วัตถุประสงค์การพัฒนาเด็กและเยาวชนที่มีความสามารถพิเศษ ยุทธศาสตร์หลักการส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชนผู้ที่มีความสามารถพิเศษ สภาพการจัดการการศึกษาสำหรับผู้ที่มีความสามารถพิเศษ แนวทางการพัฒนาเด็กและเยาวชนที่มีความสามารถพิเศษ รูปแบบการจัดการศึกษาสำหรับผู้มี

ความสามารถพิเศษ แนวทางการขับเคลื่อนการจัดการศึกษาผู้ที่มีความสามารถพิเศษในประเทศไทย การพัฒนาการจัดการศึกษาผู้ที่มีความสามารถพิเศษอย่างต่อเนื่อง ตัวบ่งชี้ ตัวบ่งชี้การดำเนินงาน รูปแบบตัวบ่งชี้การดำเนินงาน การสร้างและพัฒนาตัวบ่งชี้ทางการบริหารการศึกษา การพัฒนาตัวชี้วัด ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษา ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน รวมทั้งทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องซึ่งทั้งหมดนี้มีความสอดคล้องกับงานวิจัยตัวบ่งชี้ความพร้อมในการจัดการ การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัดน่านมาสร้างกรอบแนวคิดในการวิจัย (Conceptual Framework) ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

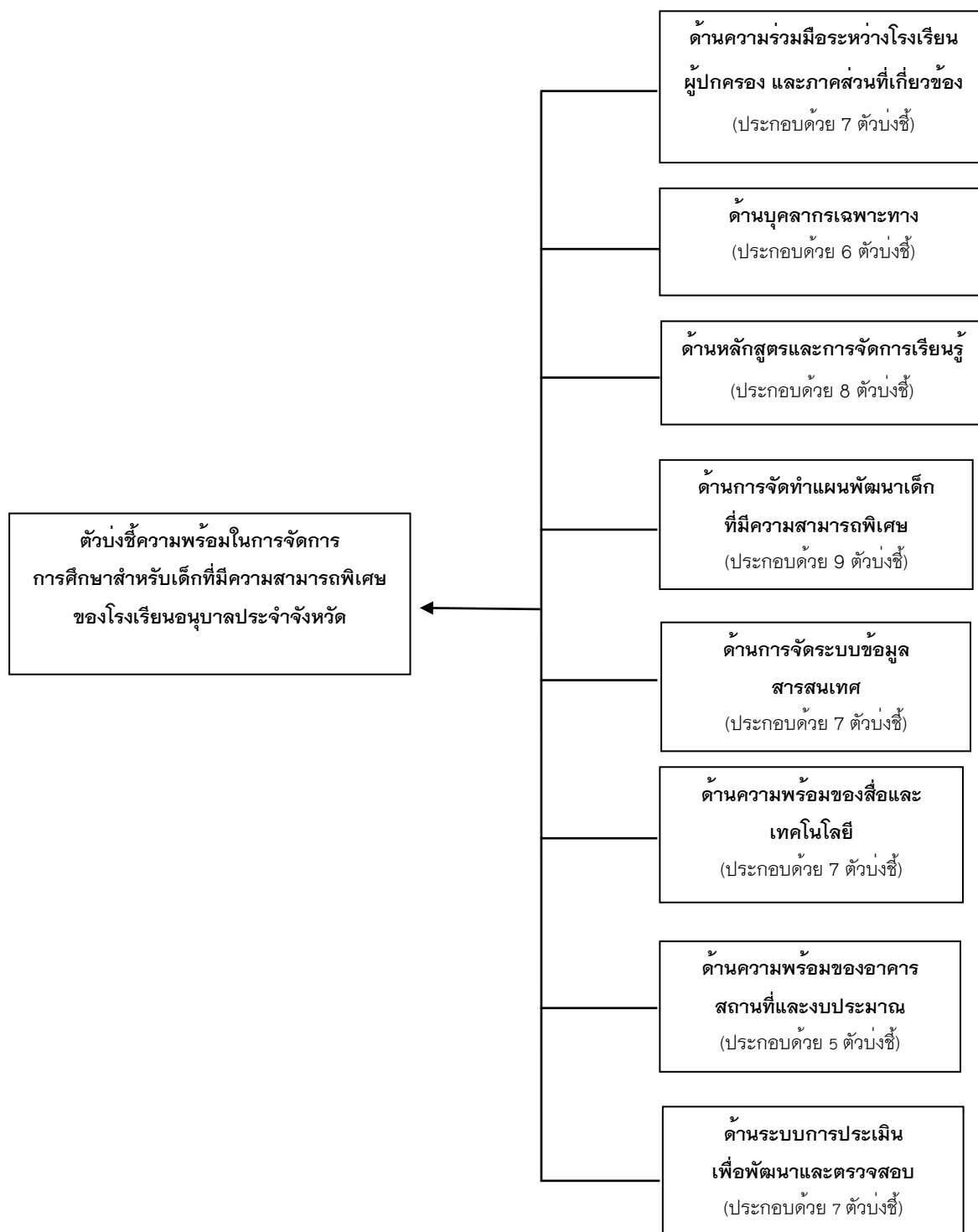
ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) ที่มีการศึกษาตัวบ่งชี้ เป็นการนำตัวแปรซึ่งได้มาจากการวิเคราะห์ เอกสาร และการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเป็นการตรวจสอบสภาพการณ์โดยไม่มีการทดลอง (The One-shot, Non-experimental, Case Study Design) แหล่งข้อมูลที่ใช้สำหรับการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย โรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด โดยมีผู้ให้ข้อมูล โรงเรียนละ 4 คน ประกอบด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด, รองผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัดที่รับผิดชอบงาน

วิชาการ, หัวหน้าแผนก/ฝ่าย เด็กที่มีความสามารถพิเศษ, และครูผู้สอนผู้รับผิดชอบเด็กที่มีความสามารถพิเศษ รวมผู้ให้ข้อมูลทั้งสิ้น 280 คน ประเด็นที่ใช้ศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นตัวแปรที่เกี่ยวกับตัวบ่งชี้ความพร้อมในการจัดการการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด ซึ่งได้จากการสรุป เอกสาร แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวกับตัวบ่งชี้ความพร้อมในการจัดการการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด และผลสรุปความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่ได้จากการสัมภาษณ์ ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล 2 ประเภท คือ 1. แบบสัมภาษณ์ กึ่งโครงสร้าง (semi structured interview) และ 2. แบบ สอบถามความคิดเห็น (Opinionnaire) เพื่อการวิเคราะห์ตัวบ่งชี้ความพร้อมในการจัดการการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยมีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็น (Opinionnaire) เพื่อดำเนินการเก็บข้อมูลจากโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด 70 โรงเรียน จำนวน 280 ฉบับ **สำหรับส่วนของการวิเคราะห์ข้อมูล** ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) การวิเคราะห์ตัวบ่งชี้ความพร้อมในการจัดการการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด ใช้การวิเคราะห์ปัจจัยเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) และการวิเคราะห์การตรวจสอบยืนยันตัวบ่งชี้ความพร้อมในการจัดการการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด จากความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญในความถูกต้อง ด้านความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ ของตัวบ่งชี้ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistics) ได้แก่ ความถี่ (frequency) และร้อยละ (percentage)

ผลการวิจัย

1. การวิเคราะห์ตัวบ่งชี้ความพร้อมในการจัดการการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด ผลการวิจัยพบว่า ตัวบ่งชี้ความพร้อมในการจัดการ การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด ในภาพรวม ประกอบด้วย 8 ด้าน คือ 1) ด้านความร่วมมือระหว่างโรงเรียน ผู้ปกครอง และภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง มี 7 ตัวแปร 2) ด้านบุคลากรเฉพาะทาง มี 6 ตัวแปร 3) ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ มี 8 ตัวแปร 4) ด้านการจัดทำแผนพัฒนาเด็กที่มีความสามารถพิเศษ มี 9 ตัวแปร 5) ด้านการจัดระบบข้อมูลสารสนเทศ มี 7 ตัวแปร 6) ด้านความพร้อมของสื่อและเทคโนโลยี มี 7 ตัวแปร 7) ด้านความพร้อมของอาคารสถานที่และงบประมาณ มี 5 ตัวแปร และ 8) ด้านระบบการประเมินเพื่อพัฒนาและตรวจสอบ มี 7 ตัวแปร รวมตัวบ่งชี้ความพร้อมในการจัดการ การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัดได้จำนวน 56 ตัวแปร องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis CFA) ผู้วิจัยทำการทดสอบความเหมาะสม ความเพียงพอ และแมทริกซ์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรของข้อมูล ซึ่งพิจารณาจากสถิติทดสอบสองค่า คือ ค่า KMO (Kaiser–Meyer–Olkin Measure of Sampling Adequacy) .979

ภาพที่ 2 ตัวบ่งชี้ความพร้อมในการจัดการการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษ
ของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัดทั้ง 8 ด้าน

2. การวิเคราะห์ตัวบ่งชี้ความพร้อมในการจัดการการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด จากองค์ประกอบตัวบ่งชี้โดยผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญจากการให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน พิจารณา ความถูกต้อง ความเหมาะสมความเป็นไปได้ และการนำไปใช้ประโยชน์ โดยทั้ง 5 คน มีความเห็นสอดคล้องกันในทุกตัวบ่งชี้

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากการศึกษาตัวบ่งชี้ความพร้อมในการจัดการการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด พบว่ามี 8 ด้าน 56 ตัวบ่งชี้ ซึ่งประกอบด้วย 1) ด้านความร่วมมือระหว่างโรงเรียน ผู้ปกครอง และภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง 2) ด้านบุคลากรเฉพาะทาง 3) ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ 4) ด้านการจัดทำแผนพัฒนาเด็กเฉพาะทาง 5) ด้านการจัดระบบข้อมูลสารสนเทศ 6) ด้านความพร้อมของสื่อและเทคโนโลยี 7) ด้านความพร้อมของอาคารสถานที่และงบประมาณ 8) ด้านระบบการประเมินเพื่อพัฒนาและตรวจสอบ เพราะว่าการบริหารจัดการการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษเป็นการจัดการศึกษาที่ต้องครอบคลุมในทุก ๆ ด้านเพื่อเอื้อการพัฒนาเด็กกลุ่มนี้ อันเป็นการส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ของเด็กให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น โดยเฉพาะโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด ซึ่งเป็นโรงเรียนต้นแบบของการจัดการศึกษา ทั้งเด็กปกติและเด็กกลุ่มพิเศษ ที่จะต้องให้การศึกษาแก่เด็กได้เรียนรู้ที่มีคุณภาพ รวมทั้งยังสามารถเป็นตัวอย่างให้กับสถานศึกษาอื่นด้วย ดังนั้น ความครอบคลุมในด้านการบริหารจัดการศึกษาจึงมีความจำเป็นที่จะต้องให้ครอบคลุมในทุกประเด็น เพื่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษให้มีคุณภาพ ซึ่งในแต่ละด้านมีความสอดคล้องกับ คณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ (2560) กล่าวว่า แผนสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษโดยมุ่งการบริหารจัดการ การมีส่วนร่วมของสถานศึกษา ผู้ปกครอง รวมทั้งทุกภาคส่วนเพื่อให้เยาวชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีการส่งเสริมบุคลากรเฉพาะทางมีการอบรมบุคลากร มีแผนการพัฒนาและหลักสูตรวิชาการที่เข้มแข็ง ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศที่ดี มีความพร้อมในเทคโนโลยีที่ทันสมัยเหมาะสมกับศตวรรษที่ 21 โดยการบริหารจัดการให้ยึดเด็กและเยาวชนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา สอดคล้องกับการนำเสนอว่าเด็กที่มีความสามารถพิเศษหรือพรสวรรค์เป็นบุคคลที่มีศักยภาพสูง สังคมควรส่งเสริมพัฒนา สนับสนุนส่งเสริมครอบครัวให้มีความรู้ความเข้าใจ รวมถึงควรมีแผนการบริหารจัดการพัฒนา ด้านการศึกษาให้เหมาะสมส่งเสริมด้านบุคลากรให้มีคุณภาพ มีความรู้มาพัฒนาการสอนระบบการจัดการข้อมูลที่ดี สถานศึกษาต้องมีความพร้อมมีงบประมาณ ส่งเสริมครอบครัวให้มีความรู้เข้าใจเพื่อช่วยกันส่งเสริมพัฒนาให้มีศักยภาพ มีระบบข้อมูลสารสนเทศที่มีมาตรฐานตรวจสอบได้มาพัฒนาปรับปรุงการประเมินด้านต่าง ๆ (The World Council for Gifted and Talented Children, 2020) บทบาทของการศึกษาผู้ที่มีพรสวรรค์หรือความสามารถพิเศษในศตวรรษ 21 การบริหารจัดการหลักสูตรที่เหมาะสมระบบการประเมินที่ดี รวมทั้งมีบุคลากรต้องมีความรู้เพื่อพัฒนา ทุกฝ่ายจะต้องเชื่อมโยง

กิจกรรม ทั้งนักเรียน ครู ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคมการบริหารต้องใช้องค์ความรู้ทางการสื่อสารที่ดี (Renzulli, 2012) สอดคล้องกับ Mun et al. (2020) กล่าวว่า การบริหารการศึกษาสำหรับผู้ที่มีพรสวรรค์มีความหลากหลายในวัฒนธรรม การจัดการจะต้องมีระบบที่ดี มีบุคลากรที่เชี่ยวชาญ การฝึกอบรมที่เหมาะสม ส่งเสริมเครือข่ายผู้ปกครองและชุมชน สนับสนุนทรัพยากรทางการศึกษา ส่งเสริมนโยบายมุ่งไปแนวทางการปฏิบัติ สอดคล้องกับ Morris et al. (2021) กล่าวว่า การจัดหาบุคลากรเฉพาะทางเพื่อส่งเสริมให้เด็กที่มีพรสวรรค์ในด้าน STEM เพื่อพัฒนาองค์ความรู้และประสบการณ์ การส่งเสริมการเรียนรู้นอกห้องเรียนที่สำคัญ ชุมชน บริบทในพื้นที่รอบตัวเด็กมีความสำคัญต่อการสร้างประสบการณ์ เด็กสามารถเชื่อมโยงเข้ากับการใช้ชีวิตจริง ครอบครัวและสังคมมีส่วนสำคัญต่อการส่งเสริมองค์ความรู้เช่นกัน

2. ผลยืนยันตัวบ่งชี้ความพร้อมในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน พิจารณาเห็นว่า ตัวบ่งชี้ ทั้ง 8 ด้าน 56 ตัวบ่งชี้ มีความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และมีความเป็นประโยชน์ ร้อยละ 100 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะตัวบ่งชี้ ทั้ง 8 ด้าน 56 ตัวบ่งชี้นั้น เป็นตัวชี้วัดได้ว่าการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษ สามารถที่จะนำไปสู่การปฏิบัติได้ อันจะก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาทางโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัดได้จริง ซึ่งตัวบ่งชี้ทั้ง 56 ตัวบ่งชี้นั้น ล้วนแต่เป็นตัวบ่งชี้ถึงสภาพการบริหารจัดการการศึกษาที่สามารถนำไปสู่คุณภาพการศึกษาสำหรับเด็กกลุ่มพิเศษได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับหลักการของตัวบ่งชี้ที่นักวิชาการ “เชี่ยวชาญ ภาวะวงศ์” กล่าวว่า ตัวบ่งชี้ที่ดีจะต้องมีความสอดคล้องกันและตรงกัน สามารถบอกถึงสภาพการณ์ที่ศึกษา ซึ่งมีความสอดคล้องกับสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2563) กล่าวว่า การบริหารจัดการที่ดีต้องมีการพัฒนาตัวชี้วัดเกิดประสิทธิภาพ ซึ่งตัวชี้วัดที่ดีมีประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานจะต้องมีการวางระบบการจัดการทรัพยากรที่ดี มุ่งส่งเสริมด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง มีองค์ความรู้ทักษะการเรียนรู้ใหม่ ๆ ทั้งด้านนวัตกรรม สารสนเทศสื่อต่าง ๆ เทคโนโลยี ส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรม รวมทั้งการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง มีการระดมทรัพยากรเงินทุนเพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ มีความสอดคล้องกับการบริหารจัดการเด็กที่มีความสามารถพิเศษ กระทรวงศึกษาธิการ และสอดคล้องกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สรุป

การวิจัยเรื่อง ตัวบ่งชี้ความพร้อมในการจัดการการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย 2 ข้อ ได้ดังนี้

1) ตัวบ่งชี้ความพร้อมในการจัดการ การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัดประกอบด้วย 8 ด้าน คือ 1) ด้านความร่วมมือระหว่างโรงเรียน ผู้ปกครอง และ

ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องประกอบด้วย 7 ตัวบ่งชี้ 2) ด้านบุคลากรเฉพาะทางประกอบด้วย 6 ตัวบ่งชี้ 3) ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วย 8 ตัวบ่งชี้ 4) ด้านการจัดทำแผนพัฒนาเด็กเฉพาะทางประกอบด้วย 9 ตัวบ่งชี้ 5) ด้านการจัดระบบข้อมูลสารสนเทศประกอบด้วย 7 ตัวบ่งชี้ 6) ด้านความพร้อมของสื่อและเทคโนโลยีประกอบด้วย 7 ตัวบ่งชี้ 7) ด้านความพร้อมของอาคารสถานที่และงบประมาณประกอบด้วย 5 ตัวบ่งชี้ และ 8) ด้านระบบการประเมินเพื่อพัฒนาและตรวจสอบประกอบด้วย 7 ตัวบ่งชี้ รวมทั้งสิ้น 56 ตัวบ่งชี้

2) ผลยืนยันตัวบ่งชี้ความพร้อมในการจัดการ การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด ทั้ง 8 ด้าน ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่ามี ความถูกต้องเหมาะสม เป็นไปได้ และเป็นประโยชน์ ร้อยละ 100

๒
ขอเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1) ความร่วมมือระหว่างโรงเรียน ผู้ปกครอง และภาคส่วนที่เกี่ยวข้องให้มีผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ
 ด้านในการให้คำปรึกษา mentoring มีองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนสนับสนุนงบประมาณ เพื่อพัฒนา
 หลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ควรจัดหลักสูตรด้านกระบวนการเรียนรู้ความฉลาดทางอารมณ์ และ
 ทักษะทางสังคมควบคู่กับคุณธรรมสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษรวมทั้งจัดหลักสูตรตามแววณัด
 หลักพหุปัญญาและเชื่อมโยงหลักสูตรแกนกลาง โดยมีผู้เชี่ยวชาญและบุคลากรเฉพาะทางร่วมบริหาร
 จัดการเด็กที่มีความสามารถพิเศษในแต่ละด้าน

2) โรงเรียนควรจัดทำแผนพัฒนาเด็กเฉพาะทางตามแวณั้ดรายบุคคล Personal Learning และพัฒนาการศึกษาต่อเนื่องไปถึงเส้นทางอาชีพ Career Path รวมทั้งจัดแผนเชิงบูรณาการด้านศาสตร์ และศิลป์สำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษ ควรมีข้อมูลสารสนเทศในการบริหารจัดการเด็กที่มีความสามารถพิเศษตามแวณั้ดรายบุคคล และมีระบบเทคโนโลยีในส่วนการบริหารจัดการทรัพยากรทางการศึกษา

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

งานวิจัยนี้ได้ขอค้นพบที่สำคัญ คือ ตัวบ่งชี้ความพร้อมในการจัดการการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัดสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษ สำหรับประเด็นในการวิจัยครั้งต่อไปควรทำวิจัยในประเด็นดังนี้

1) การศึกษาประสิทธิภาพของตัวบ่งชี้ความพร้อมโดยการวิจัยเชิงทดลองกับโรงเรียนอนุบาล
ประจักษ์จังหวัด

2) การศึกษาอิทธิพลของตัวบ่งชี้ความพร้อมในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษ ต่อคุณภาพผู้เรียนของโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัด

3) การพัฒนาปัจจัยทางการบริหารที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัดตามตัวบ่งชี้

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2563ก). *สรุปรายงานการติดตามผลการศึกษาทั่วโลก ประจำปี 2563*. สืบค้นเมื่อ 25 เมษายน 2564, จาก <https://moe360.blog/2020/09/14/all-means-all/>
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2563ข). *อนุบาลประจำจังหวัด*. สืบค้นเมื่อ 6 กรกฎาคม 2563, จาก <http://www.moe.go.th/moe/th/news/detail.php?NewsID=19232&Key=news1>
- คณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ. (2560). *แผนพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2560–2564*. กรุงเทพฯ: เจ. เอส. การพิมพ์
- ทวีศักดิ์ สิริรัตน์เรขา. (2562). *จิตแพทย์เด็กและวัยรุ่น*. สืบค้นเมื่อ 25 เมษายน 2564, จาก <https://www.happyhomeclinic.com/>
- วิรัชพัชร นันทินบัณฑิต และ มัทนา วัฒนอมศักดิ์. (2564). การพัฒนาทุนมนุษย์ของโรงเรียนสังกัดเทศบาล. *วารสารศิลปการจัดการ*, 5(3), 631–644. สืบค้นจาก <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/jam/article/view/250073>
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2500–2579*. กรุงเทพฯ: พรินทรวรรณการพิมพ์.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2563). *รายงานการศึกษาแนวทางขับเคลื่อนการจัดการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษในประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- Damnoen, P. S., Phumphongkhochasorn, P., Punwasuponchat, N., & Srichan, P. W. (2022). The Development of Learning Management Design Models in Compulsory Subjects of The Master of Education Program in Educational Administration Innovation in Order to Enhance the Characteristics of Learners According to The Needs of The Professional Education Institution Administrators. *International Journal of Early Childhood Special Education*, 14(1), 2091–2096.
- Cheung, R. S. H., Hui, A. N. N., & Cheung, A. C. K. (2020). Gifted Education in Hong Kong: A School-Based Support Program Catering to Learner Diversity. *ECNU Review of Education*, 3(4), 632–658. <https://doi.org/10.1177/2096531120967447>
- Cronbach, L. J. (1984). *Essentials of Psychological Test*. (4th ed.). New York: Harper & Row.

- Morris, J., Slater, E., Fitzgerald, M. T., Lummis, G. W., & van Etten, E. (2021). Using local rural knowledge to enhance STEM learning for gifted and talented students in Australia. *Research in Science Education*, 51, 61–79. <https://doi.org/10.1007/s11165-019-9823-2>
- Mun, R. U., Ezzani, M. D., & Lee, L. E. (2020). Culturally Relevant Leadership in Gifted Education: A Systematic Literature Review. *Journal for the Education of the Gifted*, 43(2), 108–142. <https://doi.org/10.1177/0162353220912009>
- Phumphongkhochasorn, P., Damnoen, P. S., Suwannaprateep, T., & Phoomparmarn, U. (2021). National educational standards and the improvement of thai education system with world class. *Asia Pacific Journal of Religions and Cultures*, 5(1), 75–86.
- Renzulli, J. S. (2012). Reexamining the role of gifted education and talented development for the 21st century: A four-part theoretical approach. *Gifted Child Quarterly*, 56(3), 150–159. <https://doi.org/10.1177/0016986212444901>
- The World Council for Gifted and Talented Children. (n.d). *Worldwide Advocacy for Gifted Individuals*. Retrieved November 25, 2020, from <https://world-gifted.org/about-wcgtc/mission/>
- UNESCO. (n.d.). *Education Transforms Lives*. Retrieved November 25, 2020, from <https://en.unesco.org/themes/education>.
- Wu, E. H. (2013). Enrichment and Acceleration: Best Practice for the Gifted and Talented. *Gifted Education Press Quarterly*, 27(2), 1–8.
- Zeidner, M. (2018). *Emotional Intelligence (EI) and the Gifted*. In: Pfeiffer S. (eds) Handbook of Giftedness in Children. Springer, Cham. https://doi.org/10.1007/978-3-319-77004-8_7